

PRZECZUĆ (2) *vb pf*

e jasne.

fut 3 sg przeczuje (1). \diamond *part praet act* przeczuwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Spędzić noc nie śpiąc* (1) : Pervigilat noctes totas Przeczuyc [!] całą noc/ całej nocy nie śpi/ nie połtoyi mu fen ná oczu przes całą noc. *Mqcz* 496b.

2. *Wyczuć, wywąchać* (1) : To pewna, żeby [wilk] tego był dowiodł, by byli Pśi przecuciwszy [errata zmienia: przeczuwszy] nątychmiałt nie odśzczekáli go. *CiekPotr* 13.

Synonim: 2. wywąchać.

Formacje współrdzenne cf CZUĆ.

Cf PRZECZUCIE

DDJ